

РЕШЕНИЕ

№ 1393

гр. София, 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 08.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10709** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на М. П. Т., с адрес: [населено място], ж.к. Л. [жилищен адрес] чрез адв. Д. Х. срещу Решение № 2153-21-257 от 23.08.2019г. на Директора на ТП на НОИ-С. –град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу Разпореждане № 21192221419/01.07.2019г. на Ръководителя на ПО.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, както е направено и възражение за нищожност на същия.

В с.з. жалбоподателят се явява лично и с адв. Х., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разности по пердставения в с.з. списък.

Ответникът- Директора на ТП на НОИ-С.-град, чрез процесуалния си представител юр.М. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като се запозна с жалба и представените доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е просрочена по отношение оспорването за незаконосъобразност на Решение № 2153-21-257 от 23.08.2019г. на Директора на ТП на НОИ-С. –град, по следните съображения:

Съгласно чл. 117, ал.2 от КСО разпорежданията от вида на процесното подлежат на обжалване пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ.

Съгласно чл. 118, ал. 1 КСО решението на ръководителя на териториалното поделение на НОИ, с което се е произнесъл по жалба подадена по реда на чл. 117 КСО, може да

се обжалва в 14-дневен срок от получаването му пред административния съд. Последният срок е преклузивен и пропускането му води до погасяване на правото на жалба.

Видно от доказателствата по преписката, с жалба вх.№ 27863/17.09.2019г. по описа на АССГ, изпратена по пощата на 13.09.2019г., М. П. Т. е оспорил Решение № 2153-21-257 от 23.08.2019г. на Директора на ТП на НОИ-С. –град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу Разпореждане № 21192221419/01.07.2019г. на Ръководителя на ПО.

Оспореният административен акт е получен от жалбоподателя на 29.08.2019 година, видно от приложеното по делото известие за доставяне № 2153-21-257 (лист 37 от делото).

С оглед оспорване на получаване на решението от жалбоподателя, по делото е допусната съдебно-почеркова експертиза, заключението по която е изслушано в с.з. на 08.02.2021г., неоспорено от ответника и оспорено от жалбоподателя.

Видно от заключението на вещото лице С. П. А., което съдът кредитира изцяло, подписът положен за подпис на получател върху известие за доставяне с № ИД PS 1071 00NWG W, е положен от лично жалбоподателя М. П.. Макар и според вещото лице изписаните собственооръчно имена и дата да не са изписани от лицето, то с оглед датата на връщане на известието в пощенския клон – 29.08.2019г. и предвид положения подпис върху известието, следва да се приеме за безспорно, че същото е получено лично от жалбоподателя именно на тази дата или преди нея. Още повече, че последният не ангажира други доказателства в подкрепа на тезата си, че не е получил решението на датата, отразена в известието за доставяне. Срокът за обжалване е 14 дневен и е указан в решението на директора на ТП на НОИ С. - град, поради което не е налице изключение съгласно разпоредбата за удължаване на срока. Видно от клеймото на пощенския плик, с който жалбата е изпратена до Административен съд София – град, датата е 13.09.2019 година.

Срокът за обжалване е преклузивен и с изтичането му се прекратява самото субективно право на жалба, възможността на засегнатата страна да сезира съд за разрешаване на възникнал спор по законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт, както и възможността на съда да разгледа подобен спор и да постанови решение. Спазването на срока за обжалване е абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимостта на всяка жалба, за която съдът е длъжен да следи служебно, съответно нейната липса обуславя задължението на съда да прекрати образуваното съдебно производство.

Доколкото срока за обжалване в случая е изтекъл на 12.09.2019 година, съдът намира, че обжалването е просрочено с един ден, поради което и на основание чл. 159, т. 5 от АПК, жалбата следва да бъде оставена без разглеждане в тази ѝ част, а производството по делото прекратено.

Досежно искането за обявяване на нищожност на оспорения административен акт, жалбата в тази част е процесуално допустима като подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акти от процесуално легитимирана страна.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Според правната теория и съдебната практика нищожност на административния акт е налице при липса на компетентност на издателя му (чл. 146, т. 1 от АПК), неспазване на установената форма (чл. 146, т. 2 от АПК) или друго толкова съществено нарушение по чл. 146, т. 3-5 от АПК, което да води до такава степен на тежка

незаконосъобразност на административния акт, че да опорочава неговата валидност и да препятства пораждаването на правни последици.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ КСО разпорежданията за отказ или за неправилно определяне или изменение и за прекратяване на пенсиите, добавките и компенсациите към тях се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С оглед цитираната разпоредба, оспореното решение е издадено от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия. Спазена е изискуемата от закона форма, като са изложени в достатъчна степен мотивите, обусловили отхвърлянето на жалбата. В производството по постановяването му не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила и процедурата по издаването му е съобразена с приложимите за случая норми - чл. 117, ал. 3 от КСО.

В случая решение № 2153-21-257 от 23.08.2019г. е издадено от ЗА Директор на ТП на НОИ-С.-град Е. Л., оправомощена със заповед № 1016-40-1027 от 30.07.2019г. на подуправителя на НОИ (лист 64 от делото) да замества директора на ТП на НОИ-С. –град при неговото отсъствие. Видно от приложената по делото заповед № 18068 от 05.08.2019г., директора на ТП на НОИ-С. – град е в платен отпуск за периода от 16.08.2019г. до 23.08.2019г. включително и именно по тази причина оспореното решение е издадено на 23.08.2019г. от заместващото го лице Е. Л.. Спазена е и изискуемата от закона писмена форма на оспореното решение, както и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По тези съображения и предвид неоснователността на наведените в жалбата възражения за нищожност, съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на законовите му правомощия и компетентност, като при постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване правата на жалбоподателят, поради което жалбата в тази ѝ част следва да се отвърли като неоснователна.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателна и следва да бъде уважена, като М. П. Т. следва да бъде осъден да заплати по сметка на Националния осигурителен институт сума в размер на 100 лева, на основание чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл.37 от Закона за правната помощ вр. чл. 78, ал.8 ГПК.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на М. П. Т. срещу Решение № 2153-21-257 от 23.08.2019г. на ЗА Директора на ТП на НОИ-С. –град, в частта ѝ по отношение на неговата незаконосъобразност и ПРЕКРАТЯВА производството в тази му част.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА М. П. Т. да заплати по сметка на Националния осигурителен институт сума в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: